

TÜRKİYE
BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

100. YIL

AHMET BİCAN
ERCİLASUN

Yüzüncü yıl

Ahmet Bican Ercilasun

Cumhuriyetin kuruluşunun yüzüncü yılı içindeyiz. Devletimizin âdeta yeniden kuruluşu demek olan 29 Ekim 1923'ten bugüne yüz yıl geçti.

Milletlerin ve devletlerin önemli tarihlerinin yıldönümlerinin anılması, kutlanması bütün dünyada görülen uygulamalardandır. Bu anma ve kutlamalarla milletler kendilerini tarihten geleceğe taşır.

Mesela Eyfel Kulesi, 1789'daki Fransız İhtilali'nin yüzüncü yılını kutlamak üzere 1889 yılında yapılmıştır. Kule bugün hem Fransa'nın simgesi hâline gelmiş, hem de milyonlarca turist çeken bir cazibe merkezi olmuştur.

Ülkemizin en önemli yıldönümlerinden biri olan yüzüncü yıl için maalesef bugüne kadar hiçbir ciddi hazırlık görülmemiştir. Bu, bir ülkenin geçmişine önem vermemesi gibi ılımlı bir eleştiriyle geçiştirilecek hâl değildir. "Geçmişini önemsememek" çok hafif kalır; bu, geçmişini yok saymak demektir. Geçmişini yok sayanlara ne denilmek gerektiğini de okuyucuların takdirine bırakıyorum.

Yüzüncü yıl için bir değil birçok etkinlik gündemde olmalı ve yıl boyunca bunlar gerçekleştirilmeliydi. Ve en büyük etkinlik de 29 Ekim haftasına bırakılmaydı.

Edebî eserler, operalar, marşlar, belgeseller, dizi filmler; resim sergileri, heykeller, anıtlar ve abidevi binalar; ilmî toplantılar ve yayınlar... Birkaç yıl önceden bunların hazırlıkları yapılmalı, gerekenler için siparişler verilmeli, tahsisatlar ayrılmalıydı. Nihayet 29 Ekim gününü içine alan haftanın, çeşitli panayır, festival ve gösterilerle bir bayram havası içinde geçmesinin hazırlıkları çoktan yapılmalıydı.

Ankara'da, İstanbul'da 29 Ekim'de açılışı yapılacak kongre, konser ve sergi salonları; Eyfel kulesi gibi yüzlerce yıllık geleceğe kalacak olan mimari eserler... Bunların hiçbirine dair bir haber okumuş değilim. Tarihimizi yok saydığımız gibi geleceğe büyük eserler bırakmaya yönelik büyük düşünme gücümüzü de mi yitirdik?

Henüz yılın yarısına gelmedik. Diğer yarı ve özellikle 29 Ekim haftası için bazı umutlar beslemeye ben devam edeceğim.

Aydil Erol'u kaybettik

1960'lardaki Türkçüler Derneği'nin Üsküdar Ocağı, o yılların en faal mekânlarından biriydi. 1960'ların Türkçü gençleri olarak her hafta sonu Üsküdar Ocağı'ndaki seminerlere katılır, bazen de hocalarımızın konferanslarını dinlerdik. Aydil Erol ocağın en faal üyelerindendi. Atsız'la da sık sık görüşürdü. Başka mekânlarda da mesela Mustafa Kayabek'in Bakırcılar Çarşısı'ndaki dükkânında da birlikte olurduk.

Aydil Erol iyi bir yazar, iyi bir eleştirmendi. Özellikle Türkçe hatalarını bulmada üzerine yoktu. Şairdi de. Kerkük hoyrat geleneğini Türkiye'de devam ettiren birkaç şairden biridir. Onun *Adlarımız* kitabı, Türk kişi adları konusundaki ana kaynaklardan ve benim başucu kitaplarımdan biridir. Bu sevimli arkadaşımızı 8 Mayıs günü kaybettik. Kendisine yüce Tanrı'dan rahmet, Türkçülere baş sağlığı diliyorum.